

Szivárvány

VERS, MESE, JÁTÉK KICSIKNEK • 2019. OKTÓBER

10.

BERTÓTI JOHANNA

Tekerek

Ha megkapom a rég
óhajtott biciklim...

Kitekerek – egyre:
a hegyre,

kibiciklizek – kettőre:
az erdőre,

kitekerek – háromra:
a várromra,

kibiciklizek – négyre:
a térre,

kitekerek – ötre:
a ködbe,

kibiciklizek – hatra:
a partra,

feltekerek – hétre:
az égre,

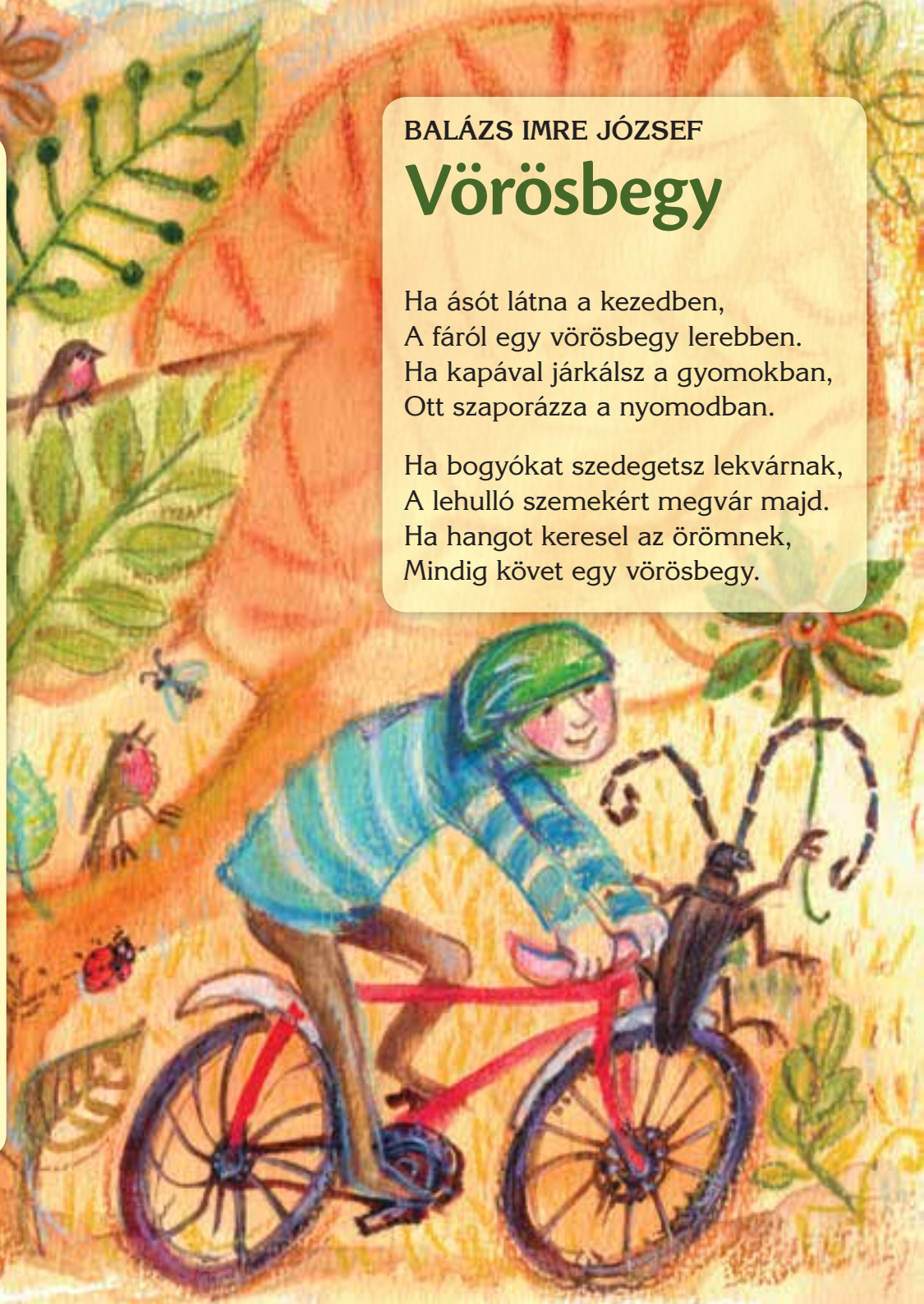
felbiciklizek – nyolcra:
a holdra.

BALÁZS IMRE JÓZSEF

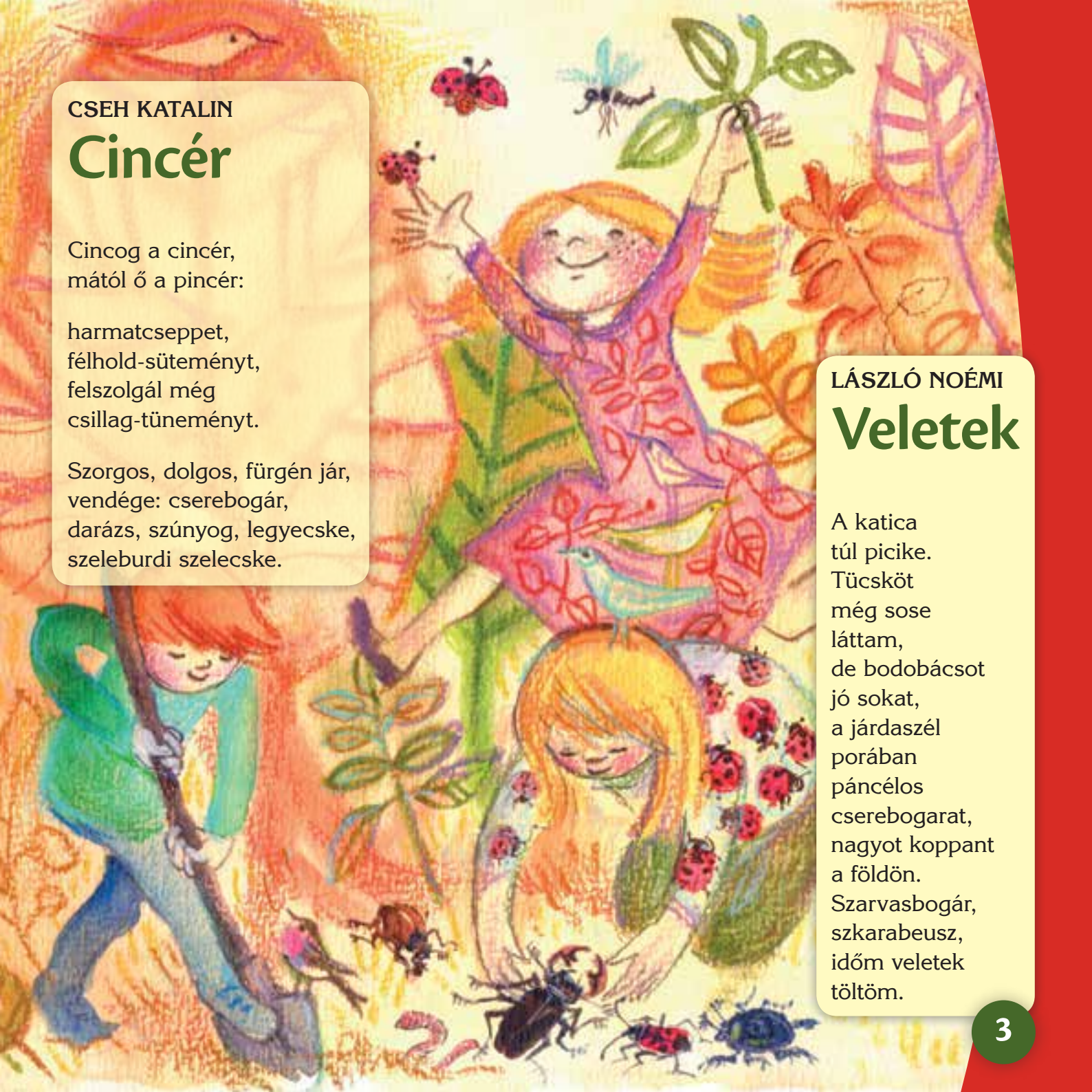
Vörösbegy

Ha ásót látna a kezében,
A fáról egy vörösbegy lerebben.
Ha kapával járkálsz a gyomokban,
Ott szaporázza a nyomodban.

Ha bogyókat szedegetsz lekvárnak,
A lehulló szemekért megvár majd.
Ha hangot keresel az örömnél,
Mindig követ egy vörösbegy.

CSEH KATALIN

Cincér

Cincog a cincér,
mától ő a pincér:

harmatcseppet,
félhold-süteményt,
felszolgál még
csillag-tüneményt.

Szorgos, dolgos, fürgén jár,
vendége: cserebogár,
darázs, szúnyog, legyecske,
szeleburdi szelecske.

LÁSZLÓ NOÉMI

Veletek

A katica
túl picike.
Tücsköt
még sose
láttam,
de bodobácsot
jó sokat,
a járdaszél
porában
páncélos
cserebogarat,
nagyot koppant
a földön.
Szarvasbogár,
szkarabeusz,
időm veletek
töltöm.

RÁKOS SÁNDOR

Mese a hőscincérről, aki le akarta győzni a hegyet

Nagy hegy oldalában, reves fa odvában, élt egy fiatal és nagyravágyó hőscincér. Ez a hőscincér negyed bakarasnyi sem volt még, s máris elhatározta, méltóvá válik nevéhez, melyet őse az erdő bozontos királyától kapott, s valamilyen példátlan hőstettet visz végbe. Elősorolta magában az összes számba vehető hőstettet, s ugyancsak beleizzadt, mire kiválasztotta közülük a legméltóbbat. Ez pedig sem kevesebb, sem több nem volt, ép-

pen csak annyi, hogy keres egy óriási hegyet, fölmászik az oldalán, s amikor a tetejére ér, elkiáltja magát:

– Hé, te nagy hegy, itt fekszel a lábamnál! Én, a hőscincér, meghódítottalak.

Mikor ezt így szépen eltervezte, kimászott a reves fa odvából, és elindult, hogy megkeresse a hegyet.

Ahogy ment, mendegélt, egy lehullott fenyőtoboz akadt útjába. A hőscincér fölnézett rá, s egyszerre öröm járta át minden kis porcikáját.

– Itt a hegy, amit keresek! – kiáltotta.

Azzal hősieken nekigyürkőzött, és fölmászott a fenyőtoboz oldalán.

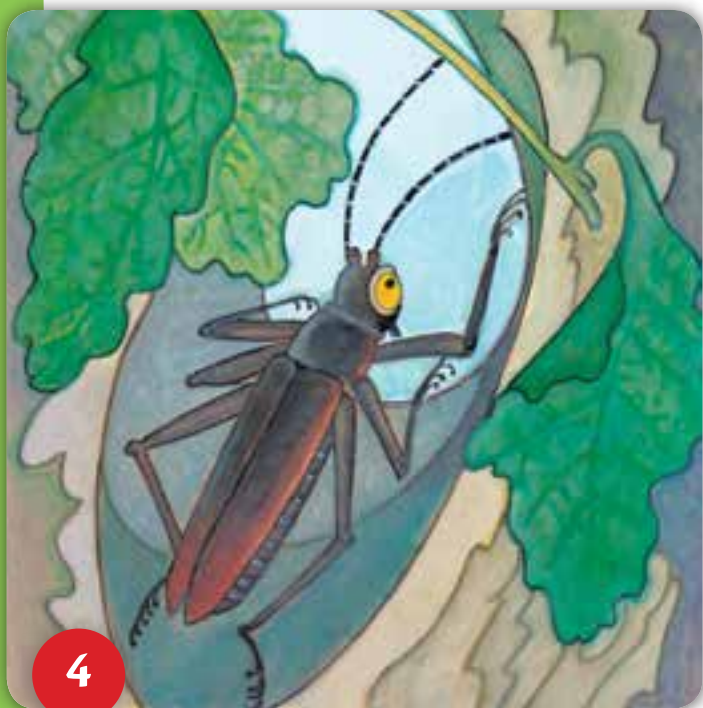
Amint a tetejére ért, délcegen kihúzta magát, még a hasát is kidüllesztette, s nagy fennhangon így kiáltott:

– Hé, te nagy hegy, itt fekszel a lábamnál! Én, a hőscincér, meghódítottalak!

Arra röptül egy szarka. Látta a cincért a fenyőtobozon, s hallotta, mit kiabál.

– Bolond vagy te, cincér öcsém! – csörögte. – Nem hegyen állasz, hanem fenyőtobozon! Fölmásztál rá, s minden pillanatban le is potyranhatsz a tetejéről!

Alighogy végigcsörögte mondókáját a szarka, a fenyőtoboz megbillent a cincér súlya

alatt, fordult egyet, s maga alá temette a hetvenkedőt.

A hőscincérnek még a lélegzete is elállott az ijedségtől. Időbe telt, mire meg tudott szólalni:

– Jaj, szarka bátyám! Igazad van! Bizony fenytoboz ez, most már magam is ráismerek! Kérlek, szabadíts meg alóla, mert nagyon töri az oldalamat!

A szarka odaröpült, és elhengerítette a fenytobozt.

A cincér föllélegzett. Alaposan meg kellett ropogatnia a derekát, hogy útját folytathassa.

– De most már igazi hegyet keresek! – kiáltott föl, s elszántan továbbindult.

Addig ment, mendegélt, míg egy hangyabolyhoz nem ért.

– No, ez már csakugyan hegy! Hipp-hopp, máris meghódítom! – rikkantotta, s nekivágott a hangyabolynak.

Amint a tetejére ért, délcegen kihúzta magát, még a hasát is kidüllesztette, s nagy fennhangon így kiáltott:

– Hé, te nagy hegy, itt fekszel a lábamnál! Én, a hőscincér, meghódítottalak!

Mikor a kiáltás elhangzott, egy bozontos farkú kicsi mókus az ágakon hintázva a cincér feje fölé lendült, s mosolyogva szólt:

– Tévedsz te, cincér komám! Nem hegytetőn állasz! Hangyabolyba kerültél. Ha nem düllesztenéd úgy a hasad, megláthatnád a hangyákat, a lábad előtt nyüzsögnek.

Alig fejezte be mondókáját a mókus, mozdult egyet a boly, a cincér elvesztette egyensúlyát, s fejével a nyüzsögő hangyák közé zuhant.

De már ettől észre is tért hirtelen, s elkiáltotta magát:

– Jaj, mókus bátyám, ments ki a hangyák közül!

A mókus a legalacsonyabb ágra ereszkedett, s lenyújtotta farkát a bajba jutott cincérnek, mászson föl rajta, mint valami kötélén.

– Csak még most az egyszer kievickéljek a csávából! – fogadkozott az ifjú hős, miközben a mókus farkán egyensúlyozva, lesöpörte magáról a hangyákat.

De ha egy fiatal és nagyravágyó hőscincér útnak indul, hogy meghódítsa a hegyet, nem fordulhat vissza olyan könnyen.

Hát csak ment, mendegélt tovább, s közben erősen elhatározta, most már mindenképpen végére jár eredeti szándékának: törik-szakad, igazi hegyet talál.

Üres tökhéj hevert az erdei ösvény mellett, öblében meggyúlt az esővíz.

– Végre! Végre igazi hegy! – kiáltott a cincér diadalmasan. S nekigyürkőzött a tökhéj megmászásának.

Amint a tetejére ért, délcegen kihúzta magát, még a hasát is kidüllesztette, s nagy fennhangon így kiáltott:

– Hé, te nagy hegy, itt fekszel a lábamnál! Én, a hőscincér, meghódítottalak!

El sem hangzottak végig a hetvenkedő szavak, beléjük rezdült a tökhéj, mintha föld rengene. Hősünk megingott, s a vízzel telt üregbe zuhant.

Bezzeg nem kellett már semmiféle figyelmeztetés, magától is rájött azonnal, hogy vízbe potytyant, s ha nem sikerül kiúsznia, könnyen otthagyni a fogát. Nagy nehezen kievickélt a vízből, fölvergődött a tők peremére, onnan pedig leászott

a földre. Csuromvizes volt, keze-lába reszketett, meg se bírt moccanni.

Ahogy mozdulatlanul, lihegve elterült, egyszerre mennydörgéshez hasonló zengő hang szólalt a föld mélyéből:

– Ó, te szegény hőscincér! Ó, te balga hőscincér! Hegyről álmodoztál a reves fa odvában? Elindultál, hogy meghódítsd? Hegynek néztél mindent, ami csúcsban vagy dudorban végződik: fenyőtobozt, hangyabolyt, tökhéjat? Csak éppen engem nem néztél hegynek: az igazi hegyet – pedig folyton rajtam jártál közben!

A cincér remegve lapult a fűben. A mennydörgéshez hasonló, zengő hang pedig újra szólott a föld mélyéből:

– Az igazi hegy nagyobb annál, semhogy közvetlen közelből is annak láthatnád: erdőket, legelőket, bozótokat, málnásokat látsz, miközben taposod. S egyetlen fának vagy bokornak mennyi ága s egyetlen ágnek is hány levele van; bizony, a magadfajta kezdő hős könnyen eltéved ennyi ág és levél között! Még az a szerencse, hogy én, a hegy, nemigen törődöm azal, tudomást vesznek-e rólam, akiket a hátamon hordozok. Voltam, amikor ők még nem voltak; leszek, amikor ők már nem lesznek. Én dajkáltam már az ükapjukat is, s az unokáik sem fognak megélni nélkülem. Parányaim paránya vagy te is, hőscincér! Engem akartál meghódítani?

A hőscincér behúzott nyakkal, remegve lapult a fűben, dehogyis mert volna válaszolni a hatalmas úr kérdésére!

A mennydörgéshez hasonló, zengő hang még egyszer megszólalt, de már csak szelíd dörmögésként, mint a távolodó vihar:

– Miért hallgatsz? Azt hiszed, bosszút állok rajtad, te remegő hős? Ne félj tőlem! Gyerekség az egész, szót sem érdemel. Nyugodtan hazamehetsz, s végezd tovább a dolgodat. S ha bármikor bajba kerülnél, szólj csak nekem, én majd segítek.

A cincér föltápászkodott a földről, s szégyenkezve hazafelé indult. Alaposan megnézett mindent, ami útjába került, s eszébe se jutott többé hegynek tartani bármit is a jószágos, öreg hegyen kívül, akinek hátát sokkal szerényebben taposta ettől a nevezetes naptól fogva.

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Az ősz

Lemegy a patakhoz,
kiül a partjára,
kémleli a tájat,
jó pásztor módjára,
fürkészi, hogy hull-e
a fáról a levél,
sürgeti, nógatja,
a fűzfákkal beszél.
S elküldi a fecskét,
pillantsa meg, végre
lehullott a fáról
a szomszéd körtéje?

KISS LEHEL

Vendég járt a kertben

Ma éjszaka
vendég járt a kertben.
Ma hajnalban
szarvasnyomra leltem.
Szarvasnyomban
fűről csurrant harmat
álmában még
halk horkanást hallgat.

Ma éjszaka
vendég járt a kertben.
Ma hajnalban
nyomaira leltem.
Itt az ág közt
akadt meg a szarva:
pörkölődött, füstös
a lomb alja.

Ma éjszaka
vendég járt a kertben.
Ma hajnalban
nyomaira leltem.
Pár csepp vére
hullott elmentében,
ott szikrázik
a fák tetejében.

SZŐCS MARGIT

Boldizsár repülő meseszőnyegen

2.
rész

Alig pillantott egyet Boldi, máris egy óriási, zöldre festett épület előtt lebegtek. A homlokzatán ez állt:

CSODABOGÁRISKOLA

A szőnyeg besuhant az I. B kitárt ablakán. A hatalmas terem jobb sarkában terebélyes hársfa illatozott. Boldi és a szőnyeg, hogy ne okozzanak feltűnést, elrejtöztek sűrű lombjai között. Szemben velük, a bal sarokban vízesés patakozott, széles medencébe gyűjtve vizét. A terem hátsó felében pedig faltól-falig egy fagyaltospult állt, minden színben és árnyalatban virító fagyalttal. A mennyezetről hinták csüngtek alá. A tanulók nagy része ezekben ült, és fagyaltot nyalogatva lengette magát. A hinta első felére, kézmagasságban, egy kis asztallapot illesztettek, mely lehetővé tette számukra az írást vagy rajzolást.

Éppen jókor érkeztek, mert ebben az iskolában közkívánatra késő délután kezdődött az oktatás. Nyílt az ajtó, és akár egy alvajáró, beszédelgett a hórihorgas, kopasz álomtantanár.

– Vegyétek elő a pizsamákat és a kispárnákat. Egy óra alvás. Akit ébren találok, azonnal megbuktatom. Utána vizsga következik az álombokból – mondta, és befúrta magát a süppedős hintaszékbe.

A gyerekek felvették pizsamájukat, vállukra illesztették párnácskájukat, ráhajtották fejüket, és álomba ringatták magukat. Mindigh Álmos, akinek kizárólag csak jelese volt e tárgyból, elaludt, mielőtt a párnára hajtotta volna a fejét. A rossz alvók alvást színelve, irigykedve hallgatták, amint jóízűen fújja a kását.

Boldizsár is elbóbiskolt a fa tetején egy ágra hajtva fejét. Az álomtantanár hangjára ébredt.

– Ébresztő! Ébresztő! – kopogott ütemesen pálcájával a tanár egy óra elteltével, és elkezdődött a feleltetés.

– Halljam, mit álmodtál? – mutatott Zaba Zolira.

– Csupa félelmetes dolgot – kezdett bele a fiú. – Sárkányok üldöztek, és alig bírtam menekülni, mert a hasam tele volt hatalmas kövekkel...

– Hát persze, hogy rémálmaid vannak, ha folyton degeszre tömöd magad. A múlt órán is ezt álmodtad. Az ilyen, unalomig ismétlődő álom nem ér többet egy elégségesnél.

– Jövő óra előtt koplalni fogok – ígérte megszeppenve Zoli.

– Hiszi a piszi – nevték az osztálytársak.

– A következő felelő Tengeri Villó – jelentette be a tanár.

Ekkor nagy csobogás támadt a medencében, és egy szőke hajú sellőkislány bukott fel a vízből hirtelen, majd rákönyökölt a medence peremére.

– Azt álmodtam, hogy... hogy... Elfelejtettem, pedig, amikor felébredtem még eszemben volt – mondta a kis sellő elkeseredve.

– Nagyon figyelmetlen és hebehurgya vagy. Ugye ezúttal is kavicsvárat építettél ébredés után a medence alján, s hagytad, hogy tovaússzon az álmod. Félek, hogy bukás lesz belőle. Elégtelen.

– Sótlan ez a víz. A tengervízben sokkal tartósabban tudok álmodni – szipogta Villó, és bánatában alábukott.

Most Mindigh Álmos következett. Olyan hosszan és kiadósan darálta álmait, hogy az álomtantanár belealudt a feleletébe. Közben elégedetten horkantgatott. Amikor Álmos végre befejezte, a hirtelen beállt csendre a tanár is felébredt. Ásítózva, nyújtózkodva mondta:

– Kitűnő! Soha nem aludtam még ilyen jót felelet közben.

Amikor a többiek is levizsgáztak, rövid szünet következett. A gyerekek megrohanták a fagyaltos pultot.

Nemsokára újra becsöngettek. A nassolásóra következett. A tanár csokikkal, nápolyikkal, süteményekkel, tortákkal megrakottan érkezett az osztályba. Alig látszott ki a doboztornyok mögül. Boldizsár a lombok közül úgy látta, mintha egy magától járó édességhegy közeledne. Alig bírta megállni, hogy ne ugorjon le a fáról a rengeteg finomság láttán.

A nassolástanár szétosztotta hatalmas rakománya első adagját, a csokoládét, és jó étvágyat kívánt mindenkinek.

– Tíz percek van erre a feladatra. Kezdhetitek – tette hozzá, és lenyomta a kezében levő stopperóra indítógombját.

Az osztályterem megtelt a papírrecsegés és majszolás hangjával. A többiek a felénél sem tartottak, amikor Zaba Zoli jelentkezett, hogy végére jutott a csokoládénak. A tanár gratulált, és átadta neki a következő tíz percre beosztott adag nápolyit. Amikor az osztály a nápolyinál tartott, ő már a süteményeknél, amikor a többség a süteményeknél, Zoli már a tortát is felzabálta, és plusz feladatot, vagyis adagot

kért. Mondani sem kell, hogy kitűnőt kapott. Az osztály nagy része már a felénél kidőlt, osztályzatuk csupa elégtelen vagy legjobb esetben elégséges lett.

Ezután a nyelveléstanóra következett. A tanárnő, akinek nagyon jól felvágták a nyelvét, időnként kijelentett valamit, az osztálynak pedig vissza kellett felelnie. Akkora lett a lepetyelés, hangzavar, hogy Boldizsárnak befájdult a feje. Na meg az édességeket sem bírta elfelejteni.

Úgy döntött, nem marad a soron következő hasalástan és bakalódástan órára. Szólt a szőnyegnek, hogy megéhezett, indulhatnak haza.

BALEY ENDRE

Széltánc

Tücsökdalra csillagoló hajnal
hunyorog a madarakkal.
Párapilledt fűszálak
integetnek a búcsúzó nyárnak,
széltáncban kavarog a szalma;
száll az égre, száll, száll,
mintha madár volna.
Tücsökdalra csillagol a hajnal;
ég veled nyár, az ősz
már felénk nyargal.

TÜCSÖK

Tudtad-e?

Csak a fiútücsök
ciripel, mégpedig úgy,
hogy a két
szárnyát összedörzsöli.

A sáska és a lomb-
szöcske a szárnyát
és a hátsó lábát feni
össze, úgy hegedül.

MOLNÁR-KÖVECSI NOÉMI

A kis patak

Csörgedezik a kis patak,
tisztára mossza a partokat.
Megcsillantja a nap sugarait,
és a felhők árnyékait.

Néha vidám és friss,
máskor álmos és kicsi.
A patak csak csordul,
ahogy az ég fordul.

Csobogása kristálytisza,
fényes, akár egy pacsirta.
Nem téveszt ő soha utat,
célja mindig tiszta.

ANTAL ANDRÁS versei

Ugróiskola

A szülei azért küldték
ugróiskolába,
hogy szökkenjen
                nagyon sokat,
s erősödjék lába.

– Mi ez a sok matekóra,
földrajz, történelem?
Bámulom az órarendem,
a tornát nem lelem!

Eljön majd a vakáció,
s hazamegyek végre,
minden reggel kimehetek
szökkenni a rétre.

LOMBSZÖCSKE

A szöcske és a tücsök
csápja hosszú,
a sáskáé rövid.

•
A szöcske 20-szor
akkorát ugrik, mint
a testhossza. Az ember
(még a magasugró
bajnok is) alig ugrik
nagyobbat, mint a saját
magassága.

SÁSKA

Bogáriskola

Beiratták a szöcskét
zeneiskolába,
hát a sok kis tücsöknek
tátva maradt szája.

Keze, lába de hosszú!
Hogy fog ő zenélni?
A sok hangszer
                s hangjegy közt
boldogan megélni?

– Mi szél hozta mihozzánk? –
kérdi egy kis zenész. –
Az ugróiskolába
biztosan felvennék!

– Onnan jövök, kisokos.
Sok a mozgás, torna!
Gondoltam, itt nálatok
lesz pihenőóra!

CSUKÁS ISTVÁN

A téli tücsök meséi

Részlet

A téli tücsök kimászott a terepszínű hátizsák bal zsebéből, elgyalogolt a szélig, felugrott rá, onnan az asztalra, megállt az írógép előtt, és elgondolkozott.

„Így peregnek a napjaim! – sóhajtott. – Vajon a szigeten hogy peregnek a napok?”

Majd felugrott a billentyűre. A billentyű lenyomódott, a kar rácsapódott a fehér papírra. A téli tücsök felmászott az írógépre, és megnézte a jelet a fehér papíron.

O – ez volt a fehér papíron. A téli tücsök törte a fejét, hogy mire is emlékezteti az újabb jel a papíron.

Mire is? Mire is? Azután felderült a képe, vídámabb lett, mert eszébe jutott, hogy mire emlékezteti az újabb jel a fehér papíron. Hát persze! A csigabigára, aki a hátán hordja a házát!

Egyszer a hőscincért is hordta a hátán!

Egyszer ugyanis a hőscincérnek napozni szottyant kedve. Egy követ keresett, mert látta a gyíktól, hogy napozni egy kövön lehet.

Ahogy keresgélt, talált is egy kőfélét, megpödrötte a bajuszát, és így szólt:

– Ez igen! Ez éppen nekem való!

És ráfeküdt a kőre.

Az a lényeg, hogy mozdulatlanul feküdjek – gondolta magában. – Akkor majd szép egyenletesen leburnulok!

Hát, alighogy ezt végiggondolta, megmozdult alatta a kő. De nem elég, hogy megmozdult, mászott is a kő, a hőscincér jól látta, hogy egymás után hagyják el a fűszálakat.

– Hé! – kiáltotta. – Hát ez meg mi a csuda?

Ahogy ezt kiáltotta, egy lapulevél alá értek az árnyékba, és ott megállt a kő.

– Én napozni akarok! Nem az árnyékban kuksolni! – dohogott a hőscincér, megfogta a követ, és kivitte a lapulevél alól a napra.

Megpödrötte a bajuszát, és ráfeküdt a kőre. Ám a kő újra visszamászott a lapulevél alá.

– Híjnye! – méltatlankodott a hőscincér. – Mondtam már, hogy napozni akarok!

Ekkor megszólalt a kő:

– Én pedig hűsölni akarok!

A hőscincér lemászott, és jobban megnézte a beszélő követ. Akkor látja, hogy a kő alatt van valaki.

– Én vagyok a hőscincér – mondta.

– Én vagyok a csigabiga – mondta a valaki a kő alatt.

– És mit keresel ott? – kérdezte a hőscincér.

– Ez az én házam! – mondta a csigabiga.

– És miért viszed mindig az árnyékba? – kérdezte a hőscincér.

– Az én házam, nem? Oda viszem, ahová akarom! – felelte a csigabiga. – Én pedig az árnyékba akarom vinni, mert a hűvöset szeretem.

A hőscincér belátta, hogy a csigabiganak igaza van, de hát ő meg napozni akart. És pont a csigabiga házában, mert azon olyan kényelmes fekvés esik. Mit csináljon? Mit csináljon?

Azután eszébe jutott, hogy mit csináljon. Bekopogott a házba, mert a csigabiga már belebújt.

– Csigabiga, gyere ki! – mondta neki.

A csigabiga kijött.

– Mit akarsz? – kérdezte.

– Van egy ötletem – mondta a hőscincér.

– Halljuk! – biztatta a csigabiga.

– Én letakarom a házat egy levéllel, a levélre ráfekszem, és úgy napozok. Te pedig árnyékban maradsz a levél alatt. Így mind a ketten jól járunk! A csigabiga gondolkodott, sokáig

gondolkodott, azután bólintott, hogy rendben van.

A hőscincér pedig szerzett egy levelet, ráterítette a csigabiga házára, és ráfeküdt. Mikor a nap arrébb ment, a hőscincér csak leszólt a csigabiganak:

– Most mássz egy kicsit jobbra!

És a csigabiga egy kicsit jobbra mászott. Majd azt mondta a hőscincér:

– Most mássz egy kicsit balra!

Akkor meg a csigabiga egy kicsit balra mászott. Így napozott a hőscincér, és így hűsölt a csigabiga, és az igazság az, hogy mind a ketten jól jártak.

A téli tücsök merengve gondolt a napozó hőscincérre.

– Sütött a nap! – sóhajtott, majd lekecmergett a zöld heverőről, bemászott a terepszínű hátizsák bal zsebébe, beszívta a váson gyengülő zsályaillatát, és elaludt.

TÓTH ÁGNES

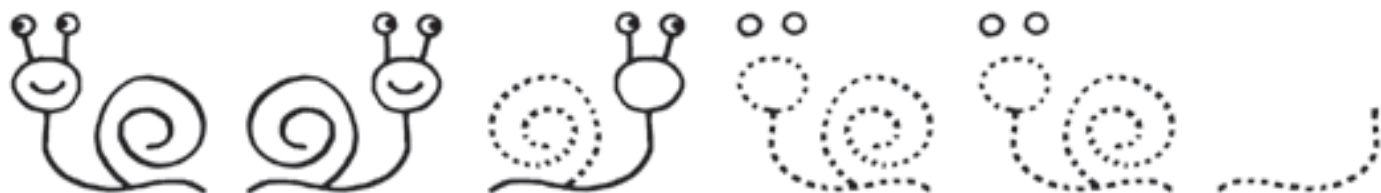
Csiga Csilla

Csiga Csilla riszálva araszol,
A házában harsogó zene szól.
Ez aztán az igazi hajcihő,
Rajta van a fekete lakkcipő.
Abban ropja a táncot reggelig,
Amíg a fű harmattal megtelik.

Szabad egy táncra? Vezesd
a csigákat a párjukhoz.

Folytasd a csigasorokat.
Figyelj, mert mindenikben más ritmus
szerint követik egymást a csigabigák.

Szivárvány ÁBÉCÉ

Összesen négyoldalnyi kép- és betűkártyán két teljes ábécét küldünk ajándékba. Hogyan készítsd el? Emeld ki ezt és a következő lapot. Gondosan ragaszd össze a képes betűkártyákkal úgy, hogy a 17. oldalra a 21., a 20. oldalra a 24. oldal kerüljön. Vágd fel a kártyákat, és rakj ki szavakat belőlük.

Szivárvány

ÁBÉCÉ

A

Á

B

C

Cs

D

E

É

F

G

Gy

H

I

Í

J

K

L

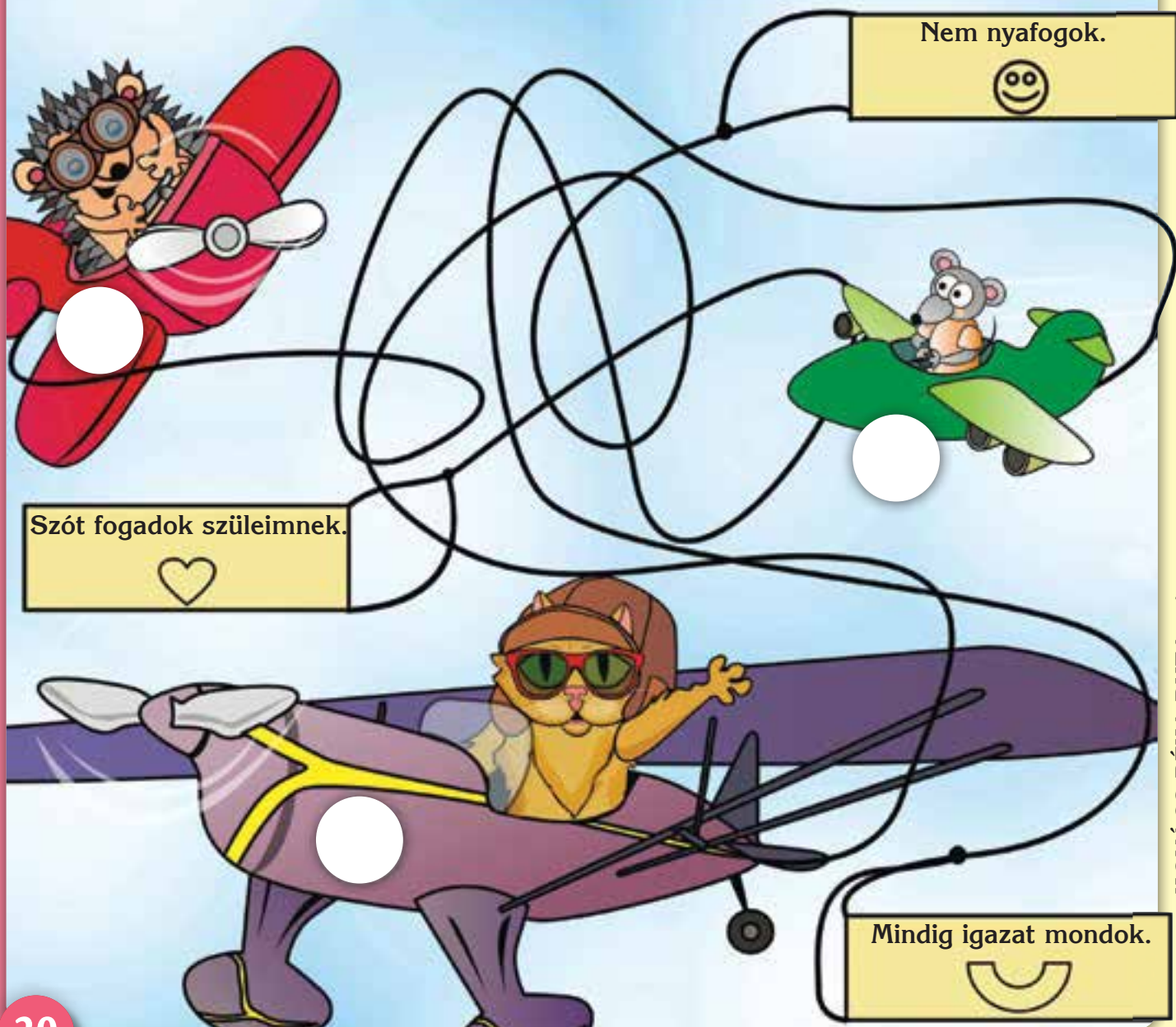
Ly

Az elkészítés módját a 17. oldalon találod.

M	N	Ny	O	Ó
Ö	Ő	P	R	S
Sz	T	TY	U	Ú
Ü	Ű	V	Z	Zs

Segíts Pufikának és barátainak kibogozni az üzeneteket. Ha megtaláltad, melyik zászlócskát ki röpíti, a rajta levő jelet rajzold a repülőjén levő pöttybe.

PUFIKA

Ötlet és rajz:
KOVÁCS RÉKA RHEA

AZ IDŐJÓS

KÁNIKULA

FORRÓSÁG

MELEG

KELLEMESES IDŐ

HÚVÖS

HIDEG

FARKASORDÍTÓ HIDEG

Szivárvány ÁBÉCÉ

bohóc

ág

alma

érem

egér

dob

csiga

citrom

ibolya

ház

gyík

gomba

fa

lyuk

levél

kalap

játék

íj

Az elkészítés módját a 17. oldalon találod.

óra

orgona

nyúl

nap

maci

sárkány

rák

pipa

őz

öntöző

út

uborka

tyúk

tulipán

szív

zsák

zebra

váza

űrhajó

üveg

Eb ABC

Első rész
a szeptemberi
lapszámban

L

L
Levegőben, fenn az űrben
repült **Lajka**,
hiszen ő egy hallatlanul
bátor fajta.

M
Maszk fedi kerek fejét,
s tompa orrát, hopsz,
hűséges jó barát
minden **mopsz**.

N
Német juhász
rendes nevem,
nyomozok és vakvezetek,
életmentek, őrzők, védek,
a farkassal nem cserélek.

P
Pörög, pattog, ugrik, szalad,
hosszú fürtös szőre alatt.
A nyáját terelni
az ám a buli,
ebben legnagyobb
bajnok a **puli**.

R
Rettentő erejével,
régén csordát őrzött.
Ma már a **rottweiler***
úr a kutyák között.

M

P

R

N

*ejtsd: rottvájler

S

S

Sokat fészülik a szőröm,
nekem az igazán nagy öröm.
Kutyakozmetikus lett Dániel,
Hozzá jár minden vidám
spániel.

Sz

Szigetországi hosszú szőrű
vizslák a szetterek,
szeretik is az ír, skót
és angol emberek.

T

Tested megnyúlt, füled nagy,
lábad rövid, vicces vagy.
Néha makacs és csacsi,
ő a kedves kis tacsí.

U

Uccu vízbe, úszkáljunk,
németül pudel az uszkárunk.

V

Vadászkutyát láttál-e már?
Zsemleszínű ruhában jár.
Intelligens és arányos,
a magyar vizsla barátságos.

Fajtiszta vagy keverék,
Mindegy, csak jó gazda légy!

Sz

T

U

V

Szelecki Tímea rajza,
Szilágycseh

NAGY ZSOLT rovata

Kiskertész-kalandok

Gesztenyés kaland

Barnabás és Dorottya maréknyi vadgesztenyével a kezében szaladt be a meleg szobába a közelgő őszi zápor elől. Az idős faóriás, amely alól a termést tyúkanyó módjára minden évben gondosan felszedeggették, nagypapa kapuja előtt állt. Versenyeztek: ki találja a legnagyobb, legfényesebb gesztenyét? Kiskertész nagypapának a „zsákmány” láttán remek ötlete támadt:

– Készítsünk gesztenyebábot! – mondta, s máris hozzáláttak, hiszen az óvodában, iskolában gyakran raktak össze ilyen figurákat fogpiszkáló, gyufaszál segítségével.

Dorottya zsiráfot és sünit készített. Barnabás kiskertész nagypapát próbálta nagy gonddal megmintázni. Szemet, száját, orrot is rajzolt neki. Kishúga kérésére, akinek rendkívül tetszett a gesztenye-nagypapa, arcot festett a süninek is.

Közben nagymama a tűzhelyen szelídgesztenyét pirított: csemegét a csemetéknek. Már Dorottya is megtanulta, hogy a vadgesztenye nem ehető, sőt mérgező, a szelídgesztenye viszont

viszont tápláló őszi édesség.

Nagypapa róluk is el-

árult egy titkot: bár a nevük hasonló, valójában nem rokonok. A vadgesztenye gömbölyded, a szelídgesztenye lapított, kicsúcsosodó. A szelídgesztenye burkát sűrű tövisbunda fedi, a vadgesztenyéét kisebb, ritkább tüskék.

Melyik gesztenye tokját látod a gesztenyefigurák háttérében? Vigyázz, a kép becsapós!

Készítsetek ötletes gesztenyefigurákat. Küldjétek fényképet róla!

**Melyik úton indulsz el?
Vigyázz, a szelídsztyenye
ehető, a vadgesztyenye nem!**

A gyerekek az ablakpárkányra könyököltek. Szelídsztyenyét majszolva bámulták, ahogy a vihar tépázza a kaput őrző terebélyes fát.

– Milyen sok vadgesztyenye hull a földre! – lelkenzette Dorottya.

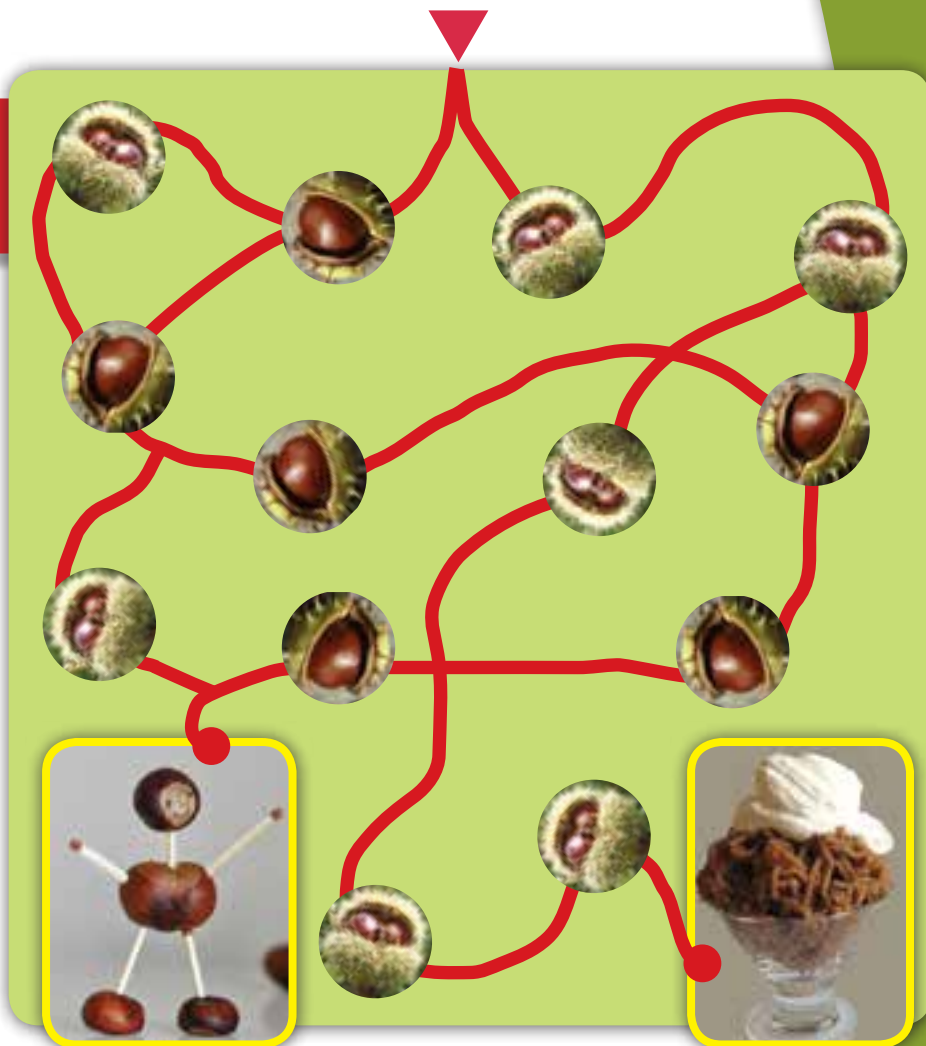
– Ez volt az első fa, amit nagypapámmal ültettem. Akkoracska gyerek lehettem, mint most ti. Ki gondolta akkor, mennyi örömet szerez majd nektek? – mondta kiskertész nagypapa, s egy könnyecseppet morzsolt el a szemé sarkában, de ezt csak nagymama látta. – Az érett vadgesztyenye, ha talajba szúrjuk, s nem hagyjuk a földjét kiszáradni, hamar kicsírázik, és természetes fává nő – folytatta mosolyogva, s egyenes derekával, magasba lendülő, eget ölelő karjával mintha maga is gesztyenyefa lett volna.

Amikor a vihar elcsendesült, a lurkók kirohantak a fa alá. Hosszas keresgélés, tanakodás után az idei ősz legnagyobb, legfényesebb gesztyenyéjével tértek vissza, s kiskertész nagypapa markába nyomták.

– Nekünk is legyen közös gesztyenyefánk! – mondták.

Az így ültetett közös gesztyenyét aztán minden nap lesték, vajon kikelt-e már.

Lesd meg te is!

**Ültessetek otthon,
az iskolában, óvodában
vadgesztyenyét.**

Ügyes kezek

Az ősznél csak a ti képzelőerőtök gazdagabb. Őszi termésekből ragasztott képet **Kovács Júlia** és **Szucher Zsuzsa** óvó nénik csoportja a marosvásárhelyi M. Eminescu Pedagógiai Líceum Gyakorló Óvodájában, valamint **Szőcs Róbert** tanító bácsi mezőpániti osztálya.

Jött őszyó hideg széllel, arany-sárga vízfestékkal... – ezt a költői sort fűzte leveléhez Széll Adél tordaharasztosi óvó néni, a csatolmányban pedig kollázssal, rajzzal kiegészített levélkislányok mosolyogtak ránk.

Lukács Irén és **Májai Tímea** óvónők kis tanítványai a marosvásárhelyi Manpel Napköziotthonban levelekből ragasztottak dús hajkoronát a rajzolt néniknek.

Gergely Erika és **Farkas Andrea** óvó nénik Méhecske csoportja a kolozsvári Hársfailla Óvodában gesztenyéből mintázta meg az egész kerek kis közösséget: körben táncolnak a gyerekek, középen az ölelő, óvó fa, azaz a két óvó néni.

Őszi kedvencetek,
a süni sok kézimunkátokban
megjelenik.

Szigeti Éva tanító néni zabolai
osztályának karton-sünije színes
papírból kivágott, rajzolt erezetű
leveleket visz a hátán.

Vilikó Roland, Harai Erzsébet
zabolai tanítványa színes leve-
lekből ragasztotta tüskéit.

Virág Leila, Leiti Mónika
tanító néni kisdíákja a
szatmárnémeti Hám Já-
nos Líceumban hegyesre
vágott papírtüskékkel
ragasztotta tele a göm-
bolyú kartontestet.

**Szente Csilla óvónő csoportja a marosvásár-
helyi 14-es Óvodában a süni testét szegő
lyukakba vastag fonalat fűzött, hátára színes
papírból kivágott leveleket ragasztott.**

Kettéhajtott, színes papírcsíkokból is
lehet sünitüskét ragasztani – üzenik
**Czier Bernadett tanító néni kis-
díákjai a nagykárolyi Kalazanci Szent
József Líceumból.**

Borka Katalin kisdíákjai
a marosvásárhelyi Európa
Iskolában szívószállal
fűjtak színes ágakat
a kollázs-vázába.

**Nemcsak Őszanyó tudja,
hogyan kell színes lombot festeni.
Íme néhány ötlet.**

Kollázslomb és rajzolt ágak, őszi
levélsugarak a bágyadt nap körül.
A marosvásárhelyi G. Coşbuc
Iskolában **Szigeti Anna-Mária**
tanító néni osztálya
sosem fogy ki
az ötletekből.

Miklós Angella tanítónő
csíkszentgyörgyi osztálya
papírgyűrűkkel dúsította
a mókus farkát és az őszi
fa színes lombját.

Szilágyi-Székely Melinda
tanító néni magyarlapádi
„művészműhelyében”
készült a tapétapapírra
dugóval pecsételt őszi fa és
a festékbe mártott levelek-
kel nyomtatott őszi csokor.

Gesztenye másként. **Györgyi Dalma** tanító néni makfalvi osztálya a gesztenyébe szúrt hurkapálcákat fonallal szötte-hurkolta körül.

Össze tudjátok számolni, hányféle termésből készültek **Székely Emőke** tanító néni osztályának őszi bábuja a **székelyudvarhelyi Tamási Áron Gimnáziumban**?

László Hanga Beáta, Szakács Anikó tanító néni **székelyszent-erzsébeti** kis-

diákja festékbe mártott szívószállal pötytyőzte az évszakfa ágait, amelyeket tavasszal virágok, nyáron piros alma, zöld levél, ősszel színes lomb, télen dér borít.

Valter Zsuzsa tanító néni **zimándi** osztályának festményén a szőlőfürt aprólékos mintáit a levelek bátran „maszatolt” zöldje lazítja.

Furu Zoltán László, Török Melinda tanítványa a **kolozsvári János Zsigmond Unitárius Kollégiumból** űrhajót készített

és hozzá bolygókat is. Munkájának címe: *Az űr csodálatos világa.*

Ugyanez a téma kislányos változatban. **Zabán Dóra Etelke, kisszántói** olvasónk alkotásának ezt a címet adta: *Cuki űrlények a cuki bolygón.*

Szárnybontó

A szép színes avar
mindig jókedvre derít, ha akar.
Éppen egy madárka repült el,
ki itt telet.
Ősszel megyünk iskolába,
évnyitóra, szép ruhában,
virággal a kezünkben,
megyünk szép csendesen.
S mire odaérünk,
a tanító nénink mosolyogva
áll mellettünk.

Turos Anna,
Marosvásárhely

Sütő Valentina,
Szabadka

Az ős barangol,
még hozza bandukol.
Az őszi szél süvít,
a víz pedig visít.

Piros, mint az alma,
itt van a barack.
Nagyon savanyú a citrom,
finom a dió.

Zsigó Dóra, Sárvásár

Béres Janka
Bíborka,
Gyergyószentmiklós

Hegyen, völgyön legelek,
Szeretnek a gyerekek.
Finom langyos tejet adok,
Cserébe friss fűvet kapok.
Szép tarka a hátam,
Már Milka-gyárban is jártam!
Magyarosi Anna, Kend

Dobai Márk,
Székelyudvarhely

Egyszer, amikor még éltek mesebeli lények, megépült a mesebolt. Mindenki talált benne kedvére valót. A legszebb mesék tündérekéről és vízilányokról szóltak. Ezeket igazgyöngyökért lehetett megvásárolni. Szorgos manók csomagolták reggeltől estig a meséket, és szállították a világ minden részére. A boszorkányok irigykedni kezdtek, mert a boszis mesék nem fogytak eléggé, ezért összezavarták a manók munkáját. Így a mesék téves címre jutottak.

Amikor kiderült, hogy a boszorkányok a tettesek, a gyerekek azzal büntették őket, hogy egy kerek évig nem volt kapható boszis mese.

Végül a boszorkányok bocsánatot kértek, és újra lehetett boszis könyvet vásárolni.

Vámosi Emma, Kolozsvár

Szabó Vivien,
Marosvásárhely

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy kis süni. Andornak hívták. Egyik délután éppen levelet gyűjtött a barátaival. Zajt hallottak. Hirtelen kiugrott a róka, és harci állásba állt. A sünik összehúzódtak, és tüskéikkel megszúrták a rókát.

Azóta nem szereti a róka a süniket.

Kádár Killa Kámea,
Marosvásárhely

Nagy Anna Petra,
Marosvásárhely

Roman
Adél Katalin,
Szatmárnémeti

Ma olyan csintalan voltam,
hogy egy kicsit loptam.
Azt mondta az anyukám:
– Ne légy olyan pimasz ám!
Egy pipaszárat loptam,
de már meg is bántam.
Az kincs volt Palinak,
s máig is szitkokat osztogat.
De mindig kibékülünk,
és együtt ülünk.

Ennyi fért ebbe a versbe,
mert megyek edzésre!

Lakatos Mihály Áron,
Marosvásárhely

Csipike postája

Áspis, kerekas,
Útifüves, leveles,
Bíbola, bábola,
Paccs, paccs, paccs. – Ez a
gyógyító varázsmondóka jutott
eszembe, miközben az utolsó úti-
füveket és az egyre színesebb levele-
ket nézegettem. Leveles rajzaitok, kézi-
munkáitok díszítik ezt a Szivárványt, de közben per-
sze várjuk tőletek a postai leveleket is.

● Fogadják
szeretettel a
szilágykrasznai
középcsoporto-
sok dugókból
készült őszi
gyümölcsseit
– írta nekünk
Oláh Andrea
óvó néni.

● **Bíró Annamária** tanító néni
tekerőpataki osztálya nevében ezzel
a termésnapra zöldségbabu kiállítás-
sal kívánt nekünk derűs, színes őszt.

● Az olvasást nem lehet elég ko-
rán kezdeni, vélte **Székely Emő-
ke** tanító néni a **székelyudvarhe-
lyi** Tamási Áron Gimnáziumból,
és már előkészítő korokban
könyvtárba vitte kisdíákjait.

Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd a gyűjtőlapra!

E lapszám
támogatói:

KÉSZÜLT A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

● Ábécé-ünnepély Csurka Tünde tanítónő osztályában, a nagybányai Németh László Líceumban.

● Blénessy Abigél, a szászrégeni Florea Bogdan Iskola tanulója mesterségesen készítette, és maga fényképezte ezt a csodás szivárványt.

● Örömmel és szeretettel vesszük kezünkbe a Szivárvány minden számát. Csoportom teljes létszámban a gyermeklap barátja. Szívesen látnánk viszont magunkat az újságban – üzenete Kulcsár Márta óvónő a szilágyperecseni 1-es számú Napköziből.

● A szatmárnémeti Varázskastély Óvoda Napsugár csoportja is kitartó megrendelője a Szivárványnak. Ünnepeiken szívesen öltenek népviseletet, járnak néptáncot – mutatta be büszkén kis napsugaraik Tepfenhart Borbála óvónő.

Címlap:
BAK SÁRA

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekek képes lapja. XL. évfolyam, 428. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI. Lapterv: Könczey Elemér. Honlapszerkesztő, nyomdai előkészítés: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva. **Megrendelhető a szerkesztőség címén:** 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001 **A lapok árát a következő bankszámlákra várjuk:** Cont IBAN: RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., CLUJ vagy RO70BTRL01301202P90961XX S.C. NAPSUGÁR– EDITURA S.R.L. CUI: 210622. Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Csipike- képtár

Simai Esther, Kolozsvár

Kiss Kira,
Marosszentkirály

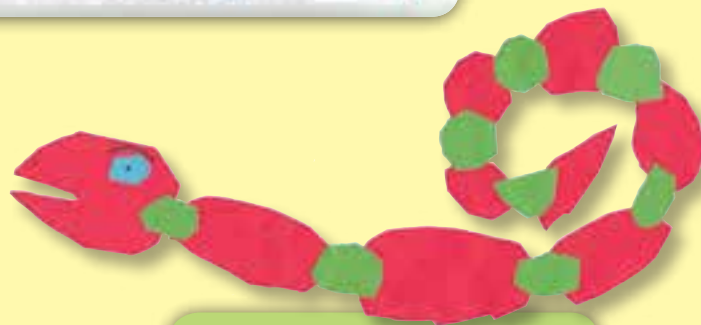
Lőser Mária
Kinga, Lele

Szabó Adrienn,
Aranyosgýeres

Boros Petra, Szilágycseh

Baróthi Vilmos Úlysse,
Marosvásárhely

Ára 4 LEJ

